

ARTROSI DE L'ESPATLLA

29 novembre, 2017

L'artrosi és una malaltia degenerativa de les articulacions. Bàsicament consisteix en la pèrdua del cartílag articular, la formació d'osteòfits (pics d'os) i la deformació de l'articulació afectada. El cartílag hialí de les articulacions és una capa d'uns mil·límetres de un teixit connectiu especialitzat en absorbir càrrega mecànica i afavorir el lliscament d'un os sobre altre a nivell d'articulacions.

Existeixen factors desencadenants de l'artrosi, com un traumatisme important, i factors que acceleren la progressió de la mateixa, com la inestabilitat o la sobrecàrrega mecànica de l'articulació afectada. També existeix una predisposició genètica a patir la malaltia.

La progressió del desgast és difícil de frenar, per això a mesura que s'envelleix la proporció de pacients amb artrosi augmenta.

L'articulació escapulohumeral és la que connecta el cap del húmer amb la glena de la escàpula, i és l'articulació de la cintura escapular que major moviment té, amb desplaçament en flexió i extensió del braç, aproximació (adducció) o separació del mateix (abducció), rotacions externa i interna, i moviments combinats d'antepulsió, repulsió i circumducció. En aquesta articulació, l'artrosi es produeix en la majoria dels casos com a conseqüència de traumatismes previs, inestabilitat o rigidesa de l'espatlla, artropatia per lesions del maneguet rotatori, i osteonecrosi o malalties reumàtiques que deformen l'articulació.

Com a conseqüència del desenvolupament d'artrosi escapulohumeral, el pacient pateix dolor en l'espatlla i pèrdua de moviment del mateix. El cap humeral perd la seva forma normal esfèrica i es va aplanant, creixent una corona en la perifèria. Els tendons de l'espatlla poden estar afectats o no. Si el maneguet rotatori està trencat el cap humeral ascendeix. La rotació externa està molt limitada i l'abducció i antepulsió no solen arribar als 90°.

Els pacients normalment porten molt temps amb aquesta patologia quan arriben al traumatòleg. En els primers anys el dolor és suportable i la disminució de l'ús del braç fa que siguin menys manifestos els símptomes.

La fisioteràpia és útil per tractar les contractures periarticulars, ja que amb freqüència existeix dolor cervical i dorsal a més de dolor en l'espatlla. A més a més, ajuda a mantenir o perdre menor mobilitat.

Quan el pacient no pot realitzar una vida normal, i el dolor es continuo, és el moment de plantejar la intervenció quirúrgica.

L'artroscòpia d'espatlla és la tècnica quirúrgica, i els resultats són bons en la gran majoria de pacients. El dolor i la funció milloren significativament.